

Clubul nostru a împlinit 50 de ani de istorie, iar Dunărea Bătrână sărbătorește acest număr jubiliar printr-o serie de articole dedicate celor 50 de legende ale Oțelului, alese de noi și prezentate într-o ordine aleatorie. Cum nu există o dată exactă de fondare a clubului, iar sigla și actele oficiale ale FC Oțelul Galați indică doar anul 1964, suporterii au privilegiul de a se bucura pe tot parcursul anului 2014, așa că în fiecare săptămână vom prezenta un nou erou care a ridicat numele formației noastre la rang de mare echipă. Ne apropiem de final și a sosit timpul să scoatem artileria grea. A venit rândul celui care a fost căpitanul eroilor din 2011 care au câștigat campionatul și Supercupa pentru prima oară în istoria Oțelului!

Sergiu Costin s-a născut pe 21 noiembrie 1978 la Bistrița, poate ca o replică a cutremurului care a devastat România cu un an înainte.

Caracterul său deosebit și loialitatea l-au făcut să aparțină, pe tot parcursul carierei, de doar două echipe. Primul contact cu iarba ca jucător profesionist de primă ligă l-a avut în 1997, într-un meci spectaculos, cu șapte goluri, pierdut la limită de echipa sa, Gloria Bistrița, în fața dinamoviștilor.

A continuat să joace până în 2006 pentru formația lui "Tata Jean", parcursul fiindu-i întrerupt de două împrumuturi, la Unirea Dej (1998-1999) și Olimpia Satu Mare (1999-2000). Returul campionatului 2005-2006 îl aduce la Oțelul, ca jucător complet maturizat în bătăliile aprige din primul eșalon. Contingentul masiv mutat la Galați, din care a făcut parte la acea vreme, s-a cernut de-a lungul anilor. Cu toate acestea, Costin a rămas timp de 8 ani la noi, devenind căpitanul legendar al unei echipe de poveste.

Indiferent de concurența care l-a presat, Sergiu s-a menținut constant ca titular, mai întâi ca mijlocăș la închidere în era Grigoraș, iar odată cu trecerea anilor și învechirea în sensul bun ca al vinului a fost mutat fundaș central, în special în mandatul lui Dorinel Munteanu care i-a acordat încredere totală și banderola de căpitan.

Bravul oțelar cu fizic de demolator și suflet încărcat de spiritul fair-play-ului și-a menținut ca o stâncă locul în teren, indiferent dacă în vestiar s-au mai aflat nume ca Sîrghi, Jeleu sau Perendija. A câștigat cu Oțelul Cupa UEFA Intertoto în 2007. A fost principalul stâlp al defensivei rarefiate a lui Petre Grigoraș și, în ciuda unor critici, a fost și omul în jurul căruia și-a organizat Dorinel Munteanu echipa campioană cu stilul defensiv binecunoscut, dar atât de eficient. Drept urmare, a devenit unul din subiecții unei cărți de onoare a sportivilor bistrițeni, iar astăzi își ocupă locul binemeritat și în cartea legendelor gălățene. De altfel, orașul nostru l-a adoptat, fiind numit cetățean de onoare al municipiului Galați după minunea din 2011!

Asemenea lui Sîrghi sau Jeleu a și marcat, deși fișa postului nu impunea acest lucru. Cel mai des a făcut-o din faze fixe. Portarii adverși rămân doar martori triști ai bombelor expediate de Costin, iar golurile cu Ceahlăul Piatra Neamț, Universitatea Craiova sau Petrolul Ploiești nu pot fi uitate niciodată. Cu toate acestea, cea mai importantă reușită din cariera sa este cu siguranță cea cu care ne-a scos din întunericul unui meci cu FC Brașov, în ultimul minut de joc. Era anul 2010, iar Oțelul era încă la începutul drumului spre titlul de campioană. Cu doi oameni în plus, formația noastră ratase din toate pozițiile. La una din ultimele mingi aruncate în disperare în careul brașovean, într-o semibeznă provocată de o zi mohorâtă și de lipsa nocturnei, Costin a plonjat cu spatele la poartă ca pentru o respingere și a marcat imposibil la vinclu! Per total a reușit 9 goluri cu chelia sa luminoasă sau cu torpile năucitoare. Tot el deschisese drumul spre titlu cu o pasă decisivă către Iorga, în chiar primul meci din acel campionat soldat la final cu victoria totală a Oțelului. Nu însă asisturile sau golurile l-au făcut remarcat, ci poziționarea excelentă din propriul careu și mai ales jocul imbatabil de cap. În "finala campionatului", contra celor de la FC Timișoara, la 2-1 pentru echipa noastră, Sergiu a fost cel care a spus răspicat: "Pe aici nu se mai trece". Și așa a fost, orice atac al bănățenilor oprindu-se în zidul ridicat cu măiestrie de căpitanul Costin și ai săi bravi coechipieri. De altfel, anul respectiv este cel în care a strălucit cel mai mult. Fundașul central a fost votat pe site-ul suporterilor, Dunărea Bătrână, drept cel mai bun jucător al turului sezonului 2010-2011 și a apărut pe coperta primului număr al revistei "OȚELUL".

Deși la prima vedere poate nu pare, ardeleanul a fost responsabilul cu buna dispoziție în vestiar timp de mulți ani, fiind un căpitan de echipă atipic, după cum chiar el a declarat, unul din momentele hazlii fiind acela în care și-a tras pletele lui Viglianti peste chelie într-o fotografie de grup. Curajul său, dar și spiritul care invita la concentrare și calm a fost transmis întregii echipe în momentele cheie ale sezonului 2010-2011. De aceea, a fost poate principalul oțelar din generația sa demn de echipa națională, însă concurența cu Chivu sau cu feblețile Rădoi sau Tamaș, laolaltă cu vârsta, l-au ținut departe.

A fost și căpitanul de poveste din Supercupa câștigată de Oțelul Galați, iar echipa noastră nu a primit gol de la Steaua. Astfel, molcomul ardelean s-a dovedit a fi garanția siguranței în apărarea oțelară timp de 8 ani. La 35 de ani, aproape de finalul carierei, așa cum îi stă bine oricărui mare jucător ajuns aproape de vârsta retragerii, Sergiu s-a întors la echipa care l-a lansat în fotbalul mare. Costin a revenit acasă, la Bistrița, pentru a evolua în Liga a III-a, deși cu puțin timp în urmă jucase în Champions League! Întors acasă va avea cu siguranță ce să povestească nepoților. Meciuri în Infern, la Trabzon sau pe Old Trafford. Trofee de o valoare inestimabilă pentru clubul nostru, pe care a avut onoarea și privilegiul de a le ridica primul și de a le prezenta suporterilor încă uluiți, dar nu în ultimul rând, dragostea și recunoștința unui întreg oraș și nu numai.

Per total, fundașul central a strâns 215 de meciuri în tricoul roș-alb-albastru, marcând 9 goluri și rămânând unul dintre cei mai importanți oameni din istoria echipei noastre. Cifrele sale

senzaționale, care includ peste 15.000 de minute pe terenul de joc, dedicate Oțelului, îl ridică cu siguranță printre legendele fotbalului gălățean, mai ales că Sergiu a fost căpitanul echipei de eroi care a câștigat titlul național în 2011! Costin rămâne un reper prețios în istoria noastră, iar când clubul va începe să dezvelească statui, cu siguranța una va trebui să îi aparțină.

Măine este ziua sa, să-i urăm "LA MULȚI ANI!"

Sergiu Costin (după câștigarea titlului): *“Acum mă simt cu 50 de kile mai ușor. Sunt cu sufletul împăcat că am început un vis și l-am adus în realitate. Eu sunt mai moale așa, de fel, mai blând, nu-mi place să fac pe șeful sau să dau ordine. Dar dacă așa a fost să fie, să fiu căpitan, m-am conformat. Conduc o echipă de eroi. Sincer să fiu, nu puteam să mă gândesc atât de departe când am venit, dar așa vezi ce surprize îți poate oferi viața. Într-adevăr, când m-am apucat de fotbal visam să câștig cupe și să joc alături de fotbaliști adevărați. Iată că visele mi s-au împlinit, iar pentru faptul că am realizat toate acestea cu Oțelul satisfacția este dublă, de asta mă simt împlinit și fericit. Nu pot să simt decât o mare onoare, iar în acest an am luat niște titluri pentru care am o satisfacție fantastică. E greu să-ți găsești cuvintele, e pur și simplu fenomenal să fii considerat unul dintre cei mai buni jucători, e clar că sunt unii mai buni ca mine. Fiecare fotbalist își dorește să joace pentru echipa națională, dar din păcate nu am avut șansa aceasta când eram mai tânăr, iar cu timpul m-am obișnuit cu acest gând.”*

Sergiu Costin (la plecare, în mai 2014): *“Îmi va fi foarte greu să refuz o funcție la clubul Oțelul, dar trebuie să mă duc acasă, mă cheamă pământul acolo! Am fost prea mult timp plecat de acasă, nu sunt un om care să fie plecat mult, vreau să mă întorc. La Galați voi reveni de 15 mai, poate peste zece ani, la meciurile de old-boys. Aș vrea ca lumea să nu mă uite. Galațiul este un oraș așa mare, ce am trăit aici pe plan sportiv nu o să mai trăiesc niciodată, am văzut forța oamenilor de aici. Plec cu un nod în gât de la Galați, am făcut un oraș fericit, mă mândresc că am ridicat primul trofeul, titlul de campioană a fost cea mai mare sărbătoare a Galațiului! Mulțumesc e cuvântul de ordine. La Galați ne-ați făcut să ne simțim fotbaliști. Le mulțumesc tuturor gălățenilor care au fost alături de noi. A fost cea mai mare performanță din istoria clubului, am avut o satisfacție uriașă. A fost anul cel mai fericit și cel mai reușit pe plan profesional din viața mea, va rămâne mereu în inima mea, îmi voi aminti toată viața de el pentru că a fost cel mai prolific.”*

{youtube}8nyoc-T1wjw{/youtube}

